Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36517
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

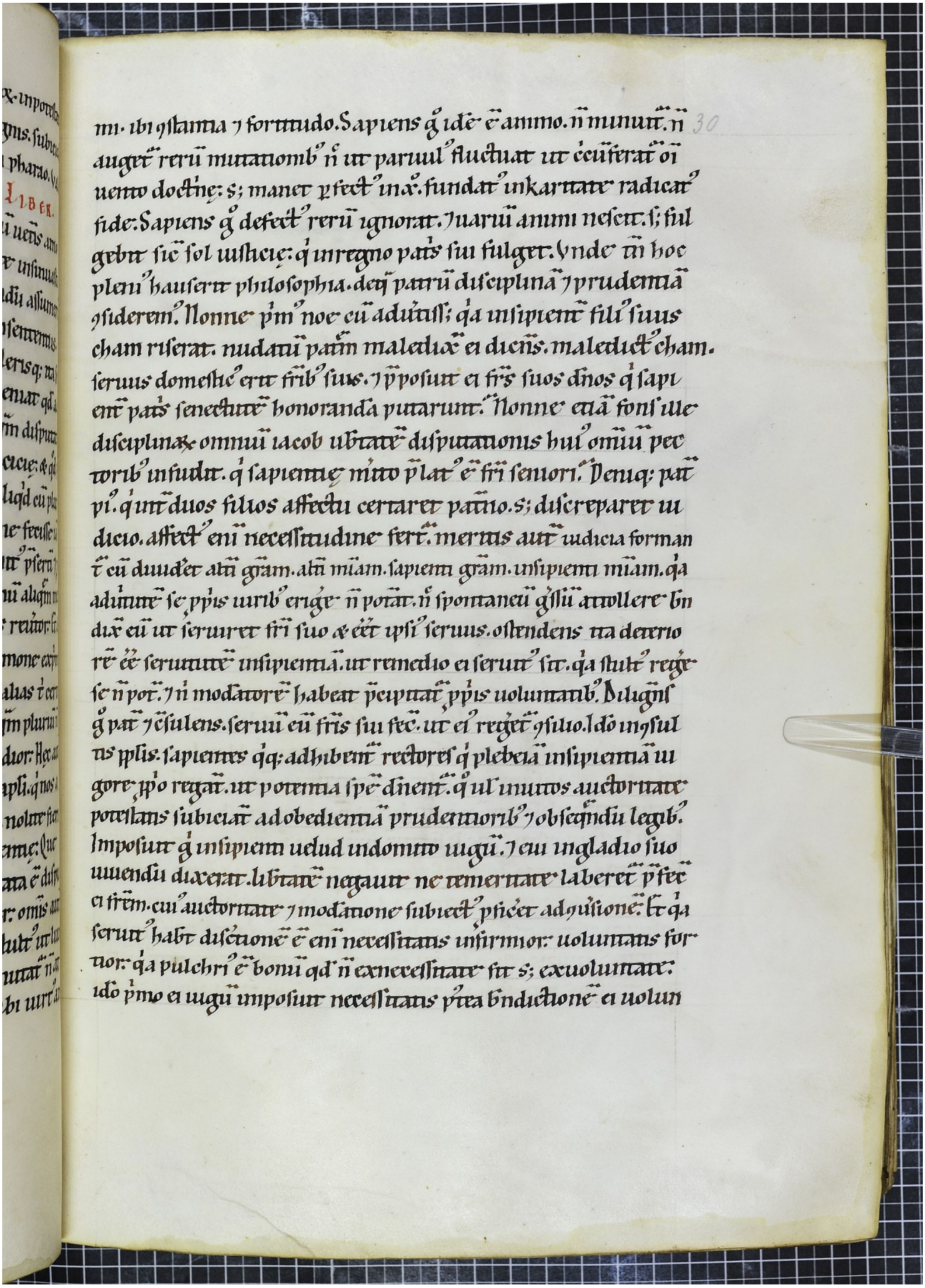

mi· ibi gstamia ⁊ fortunudo. Sapiens q̄ idē ē animo. n̄ munuī. n̄ 30
auget rerū mutationib̄ n̄ ut paruul fluctuat ut ēceūferat oī
uento doctine: s; manet ꝑfect in x̄o. fundat inkarnate radicat
fide. Sapiens q̄ defect rerū ignorat. ⁊ uarū animi nesciat. s; ful
gebit sic sol ustitie: q̄ in regno pat̄ sui fulget. Vnde ⁊ hoc
plenū hauserit philosophia. deq̄ patrū disciplinā ⁊ prudentiā
gsiderem. Nonne ꝑm noe cū aduīsset: q̄a insipiens filī suus
cham riserat. nudatū patrē maledixē ei dicēs. maledict cham.
seruus domestic erit frib suis. ⁊ ꝑposuit ei frēs suos dnos q̄ sapi
entē pat̄ senectutē honoranda putarunt. Nonne eadē fons ille
disciplinax omnū iacob ubertate disputationis huī omnū pec
toribus infudit. q̄ sapientiaq; mitto ꝑlat ē frī seniori. Denuq; pat̄
pi. q̄ uter duos filios affectu certaret patrio. s; discreparet iu
dicio. affect eni necessitudine fert. meritus aut iudicia forman
t cū duuder atq̄ grām. atq̄ miam. sapiem grām. insipiem miam. q̄a
adiuuate se ꝑpis uiribus erigere n̄ potat. n̄ spontaneū gstiū attollere bn
dixē ei ut seruiret frī suo x̄ erit ipsi seruus. ostendens ita deterio
rē ēē seruitutē insipiemtiā. ut remedio ei seruit̄ sit. q̄a stulte regere
se n̄ pot. ⁊ in moderatore habeat ꝑceptat ꝑpis uoluntib̄. Diligens
q̄ pat̄ ⁊ cōsulens. seruū eū frīs suis fec. ut ei reget ⁊ siuo. ido ingsul
tus ꝑpis. sapientes q̄q; adhibent rectores q̄ plebeia insipientiā mo
gore ꝑpo regat. ut potentia spē dicent. q̄ ul inuitos auctoritate
potestatis subiciat ad obediendā prudentioribus ⁊ obsequendū legib.
Imposuit q̄ insipienti uelud indomito iugū. ⁊ eu ingladio suo
uuendū dixerat. libertatē negauit ne temeritate laberet ꝑfec
ei frem. cui auctoritate ⁊ moderatione subiect ꝑficer ad gustione. Sic q̄a
seruit habet discretionē ē eni necessitatis infirmior uoluntatis for
tior. q̄a pulchri ē bonū qd̄ n̄ exnecessitate fit s; exuoluntate.
ido ꝑmo ei iugū imposuit necessitatis ꝑtra inductionē ei uolun